

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. II. Studia Literarum, & ad Societatem Jesu Vocatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

maluit perpetuò ferè habitare Neptuni, ubi ab omnibus muliebribus aliena vanitatibus, non aliis unquam usa est vestibus, quàm texturæ lanæ & coloris obscuri. Magnam diei partem preces sibi vendicabant, quas Tempa DEO dicata obiens persolvebat, in divinis usurpandis Mysteriis perfrequens: & quàm erat erga inopes & miseros benigna, tam in se dura & aspera, carnem edomabat ciborum abstinentiâ, flagrorum ictibus, aliisque operibus pœnalibus, semper multiplici DEI obsequio, & sancta liberorum suorum educatione occupata.

§. II.

*Studia Literarum & ad Societatem JESU
Vocatio.*

Tenerâ etiã in ætate prætulit confestim Paulus magnam ad apostolicum prædicandi munus propensionem. Narrant de ipso, quòd collectâ puerorum turmâ in aliquo paternæ domûs conclavi solitus sit conscendere mensam quampiam, & inde plenus indignatione contra Peccatores vociferari & tonare, quantum suus ipsi fervor dictabat. Ubi subinde advertit, puerorum illorum aliquem aut somno, aut importunæ garrulitati indulgere, ex-candescens Zelo descendebat statim, & inflicis sua manu verberibus admonebat officii, aut, quin loco se moveret, libro, vel re quapiam simili, quarum ferme illi ad manus copia, projectâ petulantiam castigabat. Franciscus porro pater ipsius, cum videret teneram hanc plantam tam feliciter adolescere, è re fore existimavit, si in alio fertiliori illam solo plantaret; ac proin in Romanum Nobilium Seminarium filium transtulit. Hic ille talia confestim edidit

de se specimina, ut jam tunc prudentiores augurando præciperent insignes illos progressus, quos re ipsa dein fecit. Amabatur & æstimabatur ab omnibus ob insignes dotes perspicacis ingenii, candoris innocentis, & indolis prorsus experrectæ: unde Parentes varia jam de illo agitabant consilia, & spes ingentes de Familiæ incrementis nutriebant. Alia tamen, longè diversa, erant DEI consilia, qui illum ad majora multò, quàm quæ Mundus suis offert, destinabat. Vocavit proin illum non lentis impulsibus ad servendum ipsis in Societate JESU; neque difficiles ille Societatis Moderatores expertus est in annuendo votis, dummodo bonâ Parentum, agnatorumque id gratiâ fieret. Nihil oblucebatur Mater, beatam se reputans, quòd tot partuum suorum primitias Domino sacrare eâ ratione liceret. Magis arduum fuit, Patris obtinere assensum, cui nimis acerbè hic ictus dolebat, quo avellebatur ab eo filius, unica oculorum pupilla, & totæ pectoris sui delicia: unde longo conflictu Paulo opus fuit, donec tandem pridie lucis D. Xaverii sacræ, quem sibi præcipuum Patronum adsciverat, post multas & preces, & corporis cruciamenta ultimò voluntatem Patris aggressus, & rationum efficaciam, & cadentibus ubertim lacrymis expugnaret. Quis hîc explicet fortunati adolescentis beata solatia, dum apertum jam ardentibus suis votis ostium aspexit? Eodem vesperi primæ Decembris anni 1637. S. Francisci Xaverii, pridie lucis eo tempore ipsi sacræ, auspiciis, quamprimùm ad S. Andreæ, Tironum nostrorum Domicilium, se contulit, à P. Joanne Paulo Oliva, Tironum tunc Magistro, exceptus. Neque verò parùm felix novus hic Candidatus existimari debet, quòd vitæ suæ melioris illum Præceptorem sortitus sit, qui subinde ad quatuor Summos Pontifices in Vaticano sacrum Ora-

torem

torem egit: & compluribus annis supremum in Societate Magistratum gessit. Non parùm timuit primis diebus Pater Oliva, ne genus ille tam excitatus rigori Disciplinae religiosae ferendo non esset: sed citò is metus desuit, dum non absque solatio animadvertit, illum indolis vigorem tironi pro calcari tantùm esse, & incitamento, ad viam spiritus alacrius velociusque currendam.

§. III.

Disciplinis altioribus studet, & in Concionatorem formatur.

Perducto ad finem tirocinij biennio, non potuit Paulus consuetis se votis DEO adstringere; cùm nondum explisset annos ad eam rem legibus nostris requisitos: putabatur enim, quando ad Tirones accessit, aliquot menses numerare ultra eos, quos re vera numerabat: cognito proin hoc errore expectare tantisper oportuit ætatem legitimam, & interea ad Romanum Collegium recolendae Rhetoricæ illum mittere, in quo dein etiam Philosophicis Disciplinis excultus est. Eo loco & tam spectabili in theatro semper clariùs egregiæ ejus animi dotes emicuerunt, sic ut semper Magistri ad functiones illustris illius Arademiæ maximè conspicuas eo uterentur. Emensus Philosophicum stadium eodem in Collegio Grammaticæ præceptis teneram ætatem informare jussus, eâ laboriosâ provinciâ tribus annis integris defunctus est. Sed cùm amplæ Pauli menti non sufficerent occupationes Scholæ, eodem tempore se impendit Italicè reddendæ secundæ Decadi P. Famiani stradæ de Bello Belgico, quam is author stylo latino laudatissimo vulgaverat: & verò etiam lucem publicam aspexit is